

Алексеј Арсењев
РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ В ЮГОСЛАВИИ
БИБЛИОГРАФИЯ 1920 - 2023

Алексеј Арсењев
РУСКА ЕМИГРАЦИЈА У ЈУГОСЛАВИЈИ
БИБЛИОГРАФИЈА 1920 - 2023

ИНСТИТУТ СЛАВЯНОВЕДЕНИЯ РОССИЙСКОЙ АКАДЕМИИ НАУК
КАФЕДРА ИСТОРИИ ЮЖНЫХ И ЗАПАДНЫХ СЛАВЯН ИСТОРИЧЕСКОГО
ФАКУЛЬТЕТА МГУ ИМ. М.В. ЛОМОНОСОВА
ЦЕНТР ПО ИЗУЧЕНИЮ РОССИИ И ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ ИМ. М.ИОВАНОВИЧА
ФИЛОСОФСКОГО ФАКУЛЬТЕТА БЕЛГРАДСКОГО УНИВЕРСИТЕТА
АРХИВ СЕРБСКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
РУССКИЙ НАУЧНЫЙ ИНСТИТУТ

Алексей Арсеньев
**РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ В ЮГОСЛАВИИ
БИБЛИОГРАФИЯ 1920–2023**

Алексеј Арсењев
**РУСКА ЕМИГРАЦИЈА У ЈУГОСЛАВИЈИ
БИБЛИОГРАФИЈА 1920–2023**

Београд - Москва, 2023.

Алексей Арсеньев
Русская эмиграция в Югославии. Библиография 1920–2023

Алексеј Арсењев
Руска емиграција у Југославији. Библиографија 1920–2023

Издатель/Издавач
Институт славяноведения Российской академии наук
Кафедра истории южных и западных славян Исторического факультета МГУ им. М.В. Ломоносова
Центр по изучению России и Восточной Европы им. М.Ивановича
Философского факультета Белградского университета
Архив Сербской православной церкви
Русский научный институт

За издателя/за издавача
Ирина Антанасијевић

Научный редактор / Научни уредник
Алексей Юрьевич Тимофеев

Рецензенты / Рецензенти
Андрей Владиславович Ганин
Владимир Сергеевич Путятин
Александр Александрович Силкин

Вёрстка и дизайн / Прелом и дизајн
Ђорђе Секерезовић

ISBN 978-86-81328-11-8 (РНИ)

Рекомендовано к печати решением Учёного совета Института славяноведения РАН
Рекомендовано к печати на заседании Кафедры истории южных и западных славян исторического факультета МГУ им.М.В.Ломоносова

Настоящая книга – попытка более-менее исчерпывающе представить работы историков, краеведов и журналистов, писавших о жизни и деятельности русской эмиграции на просторах Королевства сербов, хорватов и словенцев / Югославии. В Библиографию включены лишь тексты, опубликованные типографическим способом. Библиографический материал помещен в разделы и подразделы. Два из них главные: Жизнь и деятельность русских в рамках русской диаспоры, «русской колонии», и второй – Вклад русской эмиграции в культуру, науку, хозяйство приютившей их страны.

Составитель посчитал уместным в книге поместить короткий очерк о жизни русской эмиграции в Югославии (на русском языке), и Библиографию снабдить иллюстрированным материалом – воспроизведением обложек некоторых книг.

Ова књига представља покушај да се свеобухватније прикажу радови историчара, истраживача свог завичаја и новинара који су писали о животу и делатности руске емиграције на просторима Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца / Југославије. Библиографија обухвата само радове објављене у штампаном облику. Библиографски материјал разврстан је у групе и подгрупе. Две су основне: Живот и делатност Руса у оквиру руске дијаспоре, «руске колоније» и друга – Допринос руске емиграције култури, науци и привреди земље која јој је пружи­ла азил.

Састављач је сматрао уместним да у књигу уврсти краћи осврт о животу руске емиграције у Југославији (на руском језику) и да је допуни илустративним материјалом – репродукцијама корица понеких књига.

Фотографија на обложке / Фотографија на корицама
Семља руских беженца у г. Нови-Бечеј, 1922 г.
Породица руских избеглица у Новом Бечеју, 1922. г.

САДРЖАЈ

ПРЕДИСЛОВИЕ РЕДАКТОРА	9
ПРЕДГОВОР УРЕДНИКА	13
ВСТУПЛЕНИЕ	17
УВОД	19
РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ В ЮГОСЛАВИИ	21
1. РАДОВИ КОЈИ ШИРЕ ОСВЕТЉАВАЈУ ЖИВОТ И ДЕЛАТНОСТ РУСКЕ ЕМИГРАЦИЈЕ	29
2. АДАПТАЦИЈА, ПРАВНИ СТАТУС	41
3. ЖИВОТ У ОКВИРИМА СВОЈЕ ДИЈАСПОРЕ	56
3.1. Религиозни живот	56
3.2. Школство	80
3.3. Руска армија	97
3.4. Козаци	111
3.5. Калмици	117
3.6. Удружења и културне активности	122
3.7. Издавачка делатност, библиотеке, архиви, музеји	148
3.8. Руси у годинама Другог светског рата и до данас	162
4. ДОПРИНОС РУСА РАЗВОЈУ ЗЕМЉЕ.....	200
4.1. Култура, руско-српске везе	200
4.2. Књижевност, славистика	215
4.3. Ликовна уметност	232
4.4. Позориште: драма, опера, балет	291
4.5. Музика	322
4.6. Архитектура	329
4.7. Фотографија, филм	352
4.8. Наука, техника	356
4.9. Армија, авијација	399
4.10. Медицина	407
4.11. Остале области делатности	417
5. РУСКЕ КОЛОНИЈЕ	420
5.1. Руси у Београду	420
5.2. Руси у Србији	437
5.3. Руси у Хрватској	458
5.4. Руси у Словенији	466
5.5. Руси у Босни и Херцеговини	473
5.6. Руси у Македонији	476
5.7. Руси у Црној Гори	478

6. ИСТАКНУТЕ ЛИЧНОСТИ РУСКЕ ЕМИГРАЦИЈЕ	481
7. МЕМОАРИ, УСПОМЕНЕ	507
8. РАЗГОВОРИ, ИНТЕРВЈУИ	528
9. РУСИ У КЊИЖЕВНИМ ДЕЛИМА	539
10. ПРИКАЗИ РАДОВА О РУСКОЈ ЕМИГРАЦИЈИ У ЈУГОСЛАВИЈИ	545
Прилог 1: СПИСАК НОВИНА И ЧАСОПИСА	587
Прилог 2: ИМЕНСКИ РЕГИСТАР АУТОРА	609

СОДЕРЖАНИЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ РЕДАКТОРА	9
ПРЕДГОВОР УРЕДНИКА	13
ВСТУПЛЕНИЕ	17
УВОД	19
РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ В ЮГОСЛАВИИ	21
1. ТРУДЫ, ПОДРОБНЕЕ ОСВЕЩАЮЩИЕ ЖИЗНЬ И ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ РУССКОЙ ЭМИГРАЦИИ	29
2. АДАПТАЦИЯ, ЮРИДИЧЕСКИЙ СТАТУС	41
3. ЖИЗНЬ В РАМКАХ СВОЕЙ ДИАСПОРЫ	56
3.1. Религиозная жизнь	56
3.2. Школьное дело	80
3.3. Русская армия	97
3.4. Казаки	111
3.5. Калмыки	117
3.6. Объединения и культурная деятельность	122
3.7. Издательская деятельность, библиотеки, архивы, музеи	148
3.8. Русские в годы Второй мировой войны и до сегодняшних дней	162
4. ВКЛАД РУССКИХ В РАЗВИТИЕ СТРАНЫ	200
4.1. Культура, русско-сербские связи	200
4.2. Литература, славистика	215
4.3. Изобразительное искусство	232
4.4. Театр: драма, опера, балет	291
4.5. Музыка	322
4.6. Архитектура	329
4.7. Фотография, кино	352
4.8. Наука, техника	356
4.9. Армия. авиация	399
4.10. Медицина	407
4.11. Прочие виды деятельности	417
5. РУССКИЕ КОЛОНИИ	420
5.1. Русские в Белграде	420
5.2. Русские в Сербии	437
5.3. Русские в Хорватии	458
5.4. Русские в Словении	466
5.5. Русские в Боснии и Герцеговине	473
5.6. Русские в Македонии	476
5.7. Русские в Черногории	478

6. ВЫДАЮЩИЕСЯ РУССКИЕ ЭМИГРАНТЫ	481
7. МЕМУАРЫ, ВОСПОМИНАНИЯ	507
8. БЕСЕДЫ, ИНТЕРВЬЮ	528
9. РУССКИЕ В ЛИТЕРАТУРНЫХ СОЧИНЕНИЯХ	539
10. РЕЦЕНЗИИ РАБОТ О РУССКОЙ ЭМИГРАЦИИ В ЮГОСЛАВИИ	545
Приложение 1: ПЕРЕЧЕНЬ ГАЗЕТ И ЖУРНАЛОВ	587
Приложение 2: УКАЗАТЕЛЬ АВТОРОВ	609

Первооткрыватель истории русской эмиграции в Югославии Алексей Борисович Арсеньев и его библиография русской эмиграции

В исторической науке сравнительно редко бывают ситуации, когда можно персонифицировать непосредственных первооткрывателей научного подхода к теме. Всегда при этом речь идёт об определённой условности, так как имелись и другие коллеги, занимавшиеся темой в то же время. Тем не менее, когда мы вспоминаем начало изучения берестяных грамот, первым появляется имя А. В. Арциховского, при упоминании Трои – имя Г. Шлимана, открытие древнего Крита связано с именем А. Эванса. Иногда это были люди с профессиональным образованием, иногда (в более раннем периоде) – люди, двигавшие науку по зову сердца. В основном, речь шла об археологических исследованиях, так как в исторической науке открыть не исследованное целиком общество (не создать просто новый подход или дискурс) очень сложно. И всё-таки найти свою Атлантиду в истории новейшего времени возможно! Сегодня мы представляем работу именно такого автора – Алексея Борисовича Арсеньева, с чьих трудов об истории русской эмиграции начинает активно развиваться новейшая историография данной темы. До второй половины 1980-х годов в Югославии и СССР эта тема относилась к числу табуированных по идеологическим причинам. За пределами монопартийных авторитарных режимов тема русской эмиграции существовала во внутреннем мире мемуаров, писавшихся для того же внутреннего мира. И вот со второй половины 1980-х годов Алексей Борисович Арсеньев публикациями и личным трудом совершает прорыв, который способствует появлению первых работ профессиональных учёных на эту тему: Владимир Алексеевич Тесемников, Виктор Иванович Косик, Остоя Джурич, Мирослав Йованович публикуют свои работы с 90-х годов, получая первые материалы для исследования от подвижника темы из Нового Сада. Недаром в 1991-1992 гг. во время распада СССР, когда оголтевшая свора «реформаторов» разорвала тело исторической России на несколько частей, он был одним из наиболее активных борцов за то, чтобы Русский дом Николая II в Белграде не был потерян для русских людей. Тогда в чью-то голову (опустим завесу исторического презрения над именами) пришла «изумительная» идея передать его под посольство Украины в качестве «жеста доброй воли». Добрые сербские и русские люди (в разных условиях, публично и непублично) организовали массовую общественную кампанию против этого необдуманного предложения. Они боролись не за почивший Дом советской культуры и не за здание Российской ассоциации международного сотрудничества и развития (РАМСИР – как сокращали в «святые девяностые»), а за Русский дом.¹ И они победили – отстояли здание, которое уже вернуло на фронтон часть исторического названия.

1 О.Бурић, А.Арсеньев, С.Јовановић, Сачувајмо Руски дом. Празни амалгам поклисарења. // Борба, Београд, 1992, 10. фебруар, стр. 28; Д.Максимовић, Д.Ђосић... А.Арсеньев, Сачувајмо Руски дом!: Отворено писмо

Сын русских эмигрантов, инженер А. Б. Арсеньев стал мостом между обществом русской эмиграции (феномен, существовавший в Югославии на протяжении трех десятилетий после Первой мировой войны) и современными социумами России и Сербии. Всем современным исследователям русской эмиграции известна его многолетняя активность по кропотливому сбору информации, материальных источников и печатных изданий в среде потомков русской эмиграции и тех, кто к ней непосредственно принадлежал до насильственной ликвидации этого феномена в конце 1940-х / начале 1950-х годов. Результатами этого полувекового труда стали не только многочисленные книги и статьи самого автора, но и его бескорыстная помощь всем, кто занимается этой темой: от маститых профессоров и научных сотрудников до начинающих студентов и аспирантов. По своей скромности А. Б. Арсеньев избегает давать интервью, однако в десятках фильмов и телепередач другими спикерами озвучиваются собранные им сведения и его исторические открытия. Он не превращает в музей свою квартиру, а передаёт ценные экспонаты в музеи и архивы России и Сербии. Алексей Борисович даже избегает называть себя историком, говоря, что он лишь собирает информацию для исследователей. Но уровень его работ, несомненно, позволяет в полной мере назвать их научными историческими исследованиями. Однако в чём-то, пожалуй, можно согласиться с исследователем – он не загромождает свои работы методологическими конструкциями и выспренними обобщениями, но, зная предмет глубоко и объёмно, стремится передать эти знания людям. А. Б. Арсеньев – истинный краевед Русской эмиграции в Югославии, этой давно ушедшей в пучину истории Атлантиды, сокровища мысли и духа которой уже начали становиться достоянием современной России и Сербии.

Одним из важных областей полувековой научной деятельности Алексея Борисовича Арсеньева стало ведение научной картотеки изданий, публикаций, монографий, статей, фельетонов самого разного характера, посвященных русской эмиграции и опубликованных на разных языках на просторах бывшей Югославии, исторической России (бывшей Российской империи) и в других странах. Речь идет о почти пяти тысячах аннотированных карточек, большая часть которых опиралась на личное знакомство с предметом описания. Плоды этой многолетней работы было решено опубликовать в качестве объемной библиографии, разделённой на разделы и подразделы. Это издание обладает несомненной научной ценностью, почему и было рекомендовано к печати решением Учёного совета Института славяноведения РАН и решением кафедры истории южных и западных славян Исторического факультета МГУ им. М. В. Ломоносова. Это два единственных в РФ специализированных центра, занимающихся изучением истории Сербии и Югославии. В то же время в Сербии издание библиографии трудов, посвященных русской эмиграции, рекомендовал к печати Центр русских и восточноевропейских исследований им М.Иовановича Философского (общегуманитарного) факультета Белградского университета. Это единственный в Сербии специализированный центр по изучению истории России.

Издателем выступил Архив Сербской православной Церкви - учреждение, занимающееся не только сохранением архивных материалов из истории СПЦ, но и объемной научной работой по темам, представляющим интерес для церковно-народной истории. Наконец, средства для публикации обеспечил Русский научный институт (РНИ) – наследник Русского научного института русской эмиграции в Белграде, поддерживавший научные начинания, важные для культуры, науки и духовной жизни русских в Сербии 90 лет назад.

От издателей необходимо привести ещё одно пояснение. Это издание (как и подавляющее большинство изданий РНИ) не носит коммерческого характера и предназначается в бумажном виде для библиотек, архивов, ведущих исследовательских центров и высших учебных заведений. Электронное издание выходит одновременно с бумажным, планируется безвозмездно разместить его на профильных ресурсах соиздателей. Поэтому указатели (географический и тематический) в данном издании отсутствуют, так как абсолютное большинство исследователей пользуется автоматическим поиском по электронной вёрстке. Данное обстоятельство даёт читателям уникальную возможность дополнить этот труд. Желающие могут обратиться на служебные мейлы соиздателей с дополнениями (с пометкой – в дополнение Библиографии русской эмиграции А. Б. Арсеньева). Эти дополнения планируется собирать для неизбежного в ближайшее время второго издания данной Библиографии.

проф., д.и.н. А. Ю. Тимофеев

Пионир историографије руске емиграције у Југославији Алексеј Борисович Арсењев и његова библиографија руске емиграције

У историјској науци су релативно ретке ситуације када је могуће персонификовати непосредне откриваче научног приступа некој теми. У овом случају, увек говоримо о одређеној конвенцији, пошто је било и других колега који су радили на овој теми у исто време. Ипак, када се сетимо почетка проучавања слова брезове коре, прво се појављује име А.В. Арциховски, када се помене Троја - име Г.Шлимана, откриће древног Крита везује се за име А.Еванса. Понекад су то били људи са стручним образовањем, понекад (у ранијем периоду) – људи који су у науку долазили по зову срца. Углавном, радило се о археолошким истраживањима, јер је у модерној историјској науци веома тешко открити друштво које није до краја проучено (за разлику од проналаска новог приступа или дискурса), а ипак је могуће пронаћи своју Атлантиду у модерној историји! Данас представљамо рад управо таквог аутора – Алексеја Арсењева, из чијих радова о историји руске емиграције почиње да се активно развија најновија историографија ове теме. Све до друге половине 1980-их, у Југославији и СССР-у ова тема је из идеолошких разлога сматрана табуом. Изван једнопартијских ауторитарних режима, тема руске емиграције постојала је у унутрашњем свету мемоара писаних за исти тај унутрашњи свет. Од друге половине 1980-их Алексеј Арсењев, кроз публикације и лични рад, направио је пионирски искорак. Након тога се покреће низ радова професионалних научника на ову тему: Владимира Тесемникова, Виктора Косика, Остоје Ђурића, Мирослава Јовановића, који своје радове објављују од почетка 90-их година, а прве материјале за истраживање добијају од поменутог заљубљеника у тему из Новог Сада. Није ни чудо да је 1991-1992. током распада СССР-а, када је помахнитали чопор „реформатора“ раскомадао тело историјске Русије на неколико делова, Арсењев постао један од најактивнијих бораца да се Руски дом Николаја II у Београду спасе да остане руски. Онда је некоме пала на памет „невероватна“ идеја (спустимо вео историјског презира над именима) да се он претвори у амбасаду Украјине као „гест добре воље“. Добри српски и руски људи (у различитим околностима, јавно и незванично) организовали су масовни отпор против овог непромишљеног предлога. Борили су се не за угашени Дом совјетске културе и не за зграду Руске асоцијације за међународну сарадњу и развој (РАМСИР – како су то скраћивали у „светим деведесетим“), већ за Руски дом.¹ И победили су – одбранили зграду, која је већ вратила део историјског имена на своју фасаду.

Син руских емиграната, инжењер А.Б. Арсењев постао је мост између друштва руске емиграције (феномен који је постојао у Југославији у току три деценије после Првог

1 О.Ђурић, А.Арсењев, С.Јовановић, Сачувајмо Руски дом. Празни амалгам поклисарења. // Борба, Београд, 1992, 10. фебруар, стр. 28; Д.Максимовић, Д.Ђосић... А.Арсењев, Сачувајмо Руски дом!: Отворено писмо председнику Руске Федерације – Јељцину, Москва. // НИН (Недељне информативне новине), Београд, 1992, бр. 2157. – 1. мај, стр. 4-5.

светског рата) и модерних друштава Русије и Србије. Сви савремени истраживачи руске емиграције свесни су његове вишегодишње активности на исцрпном прикупљању информација, материјалних извора и штампаних публикација међу потомцима руске емиграције и онима који су јој некада припадали пре насилне ликвидације ове појаве крајем 1940-их/раних 1950-их. Резултат овог полувековног рада нису биле само бројне књиге и чланци самог аутора, већ и његова несребична помоћ свима који се баве овом темом: од угледних професора и истраживача до студената и постдипломаца. Због своје скромности, А.Б. Арсењев избегава да даје интервјуе, али у десетинама филмова и телевизијских програма други говорници износе информације које је прикупио и његова историјска открића. Свој стан не претвара у музеј, већ вредне експонате поклања музејима и архивима у Русији и Србији. Алексеј Арсењев чак избегава да себе назива историчарем, говорећи да само прикупља информације за истраживаче. Али, ниво његових радова, несумњиво, омогућава да се они назову научно-историјским истраживањима. Можемо се донекле сложити са њим – Арсењев не нагомилава у свом раду методолошке флоскуле и помпезне генерализације, већ, дубоко и свеобухватно познавајући тему, настоји да ово знање пренесе читаоцима. Алексеј Арсењев је прави историчар руске емиграције у Југославији, ове давне историје Атлантиде, чије је мисаоно и духовно благо све више и више приступачно друштву модерне Русије и Србије.

Једна од важних области полувековне научне делатности Алексеја Борисовича Арсењева било је вођење научне картотеке издања, публикација, монографија, чланака, фељтона веома различите природе, посвећених руској емиграцији и објављених на различитим језицима на пространима бивше Југославије, историјске Русије (бивше Руске царевине) и других земаља. Ради се о скоро пет хиљада анутираних картица, од којих је већина заснована на личном упознавању са предметом описа. Одлучено је да се плодови овог дугогодишњег рада објаве као обимна библиографија, подељена на одељке и пододељке. Ова публикација има несумњиву научну вредност, због чега је препоручена за објављивање одлуком Научног савета Института за славистику Руске академије наука и одлуком Катедре за историју Јужних и Западних Словена Историјског факултета Московског државног универзитета „М. В. Ломоносов“. Ово су два специјализована центра у Руској Федерацији за проучавање историје Србије и Југославије. Истовремено, у Србији је објављивање библиографије радова посвећених руској емиграцији препоручио Центар за руске и источноевропске студије „М. Јовановић“ Филозофског факултета Универзитета у Београду. Ово је специјализовани центар у Србији за проучавање руске историје. Издавач је био Архив Српске православне цркве, установа која се бави не само чувањем архивске грађе из историје СПЦ, већ и обимним научним радом о темама од интереса за црквено-народну историју. Коначно, средства за објављивање обезбедио је Руски научни институт (РНИ), наследник Руског научног института руске емиграције у Београду, који је подржавао научне подухвате важне за културу, науку и духовни живот Руса у Србији пре 90 година.

Од издавача је потребно још једно појашњење. Ова публикација (као и велика већина публикација РНИ) није комерцијалне природе и у папирном облику намењена је за

библиотеке, архиве, водеће истраживачке центре и високошколске установе. Електронско издање излази истовремено са папирним издањем, а планирано је да се бесплатно објави на специјализованим ресурсима суиздавача. Због тога у овој публикацији нема индекса (географског и тематског), јер апсолутна већина истраживача користи аутоматску претрагу у електронском издању. Уз ову особину електронско издање даје читаоцима јединствену прилику да допуне ово дело. Заинтересовани се могу обратити на званичне мејлове суиздавача са допунама (са напоменом – За Библиографију руске емиграције А.Арсенјева). Планирано је да се ови додаци сакупе за очекивано друго издање ове Библиографије.

проф. др А.Тимофејев

Алексей Арсеньев
РУССКАЯ ЭМИГРАЦИЯ В ЮГОСЛАВИИ
БИБЛИОГРАФИЯ 1920–2023

Алексеј Арсењев
РУСКА ЕМИГРАЦИЈА У ЈУГОСЛАВИЈИ
БИБЛИОГРАФИЈА 1920–2023

Штампарија:
МИА принт, Београд

Тираж:
300 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

016:325.2(=82)(497.1)”1920/2023”

АРСЕЊЕВ, Алексеј, 1946-

Русская эмиграция в Югославии : библиография : 1920–2023
/ Алексей Арсеньев = Руска емиграција у Југославији : библиографија
: 1920-2023 / Алексеј Арсењев. - Београд : Русский научный институт
: Архив сербской православной церкви : Центр по изучению России и
Восточной Европы им. М. Йовановича Философского факультета
Белградского университета ; Москва : Институт славяноведения
Российской академии наук : Кафедра истории южных и западных славян
Исторического факультета МГУ им. М. В. Ломоносова, 2023 (Београд
: МиА принт). - 638 стр. : илустр. ; 23 cm

Део текста упоредо на рус. и срп. језику. - Тираж 300. - Стр. 9-15:
Первооткрыватель истории русской эмиграции в Югославии Алексей
Борисович Арсеньев и его библиография русской эмиграции / А.Тимофејев.
- Напомене и библиографске референце уз текст. - Регистар.

ISBN 978-86-81328-11-8 (РНИ)

а) Емигранти, руски - Југославија - 1920-2023 - Библиографије

COBISS.SR-ID 129669385